

PARLAMENTARISMENS SIDSTE DAGE

Konservative Studenter's store
Møde Fredag den 15. December
blev en kæmpemæssig Succes.

„Konservative Studenter“s store Diskussionsmøde i Borgernes Hus den 15. December blev en over al Maade kæmpemæssig Succes. Tilstrømningen var saa voldsom, at Bestyrelsen, som i klædelig Beskedenhed kun havde sikret sig den lille Sal, hurtigt maatte træffe Beslutning om at forlægge Mødet til den store, hvor man i en Fart fik ordnet Stolerækker. Desværre var Salen ikke opvarmet, og i Begyndelsen af Lensgreve Knuths Indledningsforedrag fros Tilhørerne med Anstand. — men snart blev Varmen i Salen dog fremherskende. Det gjorde vel ogsaa sit, at Diskussionen blev endda overordentlig hed.

Lensgreve Frederik Knuth holdt sit Foredrag om „Parlamentarismens sidste Dage“ med indtrængende Appel og stor Begejstring, en Begejstring, der ofte smittede Tilhørerne og fik disse til at udbryde i Hør-raab og Klapsalver.

Vi skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til Foredraget, — det er jo blevet udførligt refereret i den samlede Dagspresse, men nøjes med nogle enkelte løsrevne Citater:

„Vælgernes Indflydelse varer kun til Valgdagen. Efter Valget er det kun de toneangivende Førere og de, der trækker i Traadene bag Kulisserne, som bestemmer. Afgørende Beslutninger træffes i et Sofahjørne i Hr. Staunings Privathjem“.

„Det nuværende Arbejderparti er et Chancesjældparti, præget af Bengnaveri. I den sidste Tid er det, som Partiet staar paa Hovedet. Hans Nielsen taler om Forsvar, og Stauning om Ædruelighed“.

„I 1933 er det en god Bestilling at være socialdemokratisk Arbejderfører. Det parlamentariske System er blevet en Livsforsikringsanstalt til gensidig Beskyttelse for Politikerne“.

„Parlamentarismen er en snigende Gift. Før denne neutraliseres og hældes ud, faar vi ikke lykkelige Tider i vort Land“.

„Hvorfor skal vi ikke benytte de fremmede Metoder? Marxismen er international, og derfor skal vi ogsaa benytte det Middel, som i andre Lande har vist sig at være det eneste rigtige: *hensynsløs Kamp*“.

Lensgreve Knuth sluttede med at udtale, at Valgsproget for vor Kamp bør være: „Vi kan dø, vore Kampfæller kan dø, alt hvad vi har kært, kan tilintetgøres, men der er een Ting, som evigt skal bestaa, Danmarks Folk paa Danmarks Jord —“.

I den efterfølgende Diskussion deltog bl. a. Overretssagfører Ulrichsen, der rykkede Parlamentarismen til Undsætning, men indtrømmede, at Hensynsløshed i nogle Tilfælde kan være nødvendig — f. Eks. i

Kampen mod Kommunismen. — cand. polit. Axel Møller, der sagde, at den første Betingelse for et Diktatur var en virkelig Diktatur. Tal ikke om Diktatur i dette Land, før vi har ham. — Generalauditor Pürschel, som karakteriserede Parlamentarismen som et sygt System og udtalte, at Lensgreve Knuths Tale var et stærkt Udtryk for den gærende Misfornøjelse. „Jeg tror ikke paa Diktaturet for Danmarks Vedkommende, i hvert Fald ikke i Øjeblikket“. — Redaktør Carsten Raft mindede om, at Nazismen sejrede paa parlamentarisk Vis. „Lad os blive af med Landstinget, riv denne Sovedyne af Stauning, lad ham selv faa hele Ansvaret, saa skal vi nok blive af med ham“. — Magister Harald Nielsen erklærede sig mod Diktaturet, fordi det eneste Diktatur, vi i

Øjeblikket har nogen Udsigt til at faa, er det socialistiske.

Til Slut fik Lensgreve Knuth Ordet til afsluttende Bemærkninger, hvorpaa „Konservative Studenter“s Formand, cand. jur. Wassard Jørgensen takkede Indlederen, Diskussionsdeltagerne og de talrige Tilhørere.

Et interessant Møde, et Indledningsforedrag af den største Interesse og indeholdende det Sprængstof, som er nødvendigt for at paakalde Interessen, en saglig og underholdende Diskussion, hvis talrige Indlæg hver for sig var et afgrænset Foredrag om det foreliggende Emne, fra først til sidst en storartet Stemning. En velfortjent Succes, — der lover godt for „Konservative Studenter“s Arbejde i det nye Aar. E. S.